

[Elisabeth Bruun Olesen]

Direktoratet, som står for støtteopkøbene, ganske simpelt ikke aflægger regnskab til Folketinget, selv om det altså er Folketinget, der betaler via finansloven. Her kunne vi godt tænke os at få præciseret, hvor meget det egentlig handler om. Notat har forsøgt at finde ud af det og viser, at opgørelserne af mængderne hvert eneste år har været stærkt undervurderet i finansloven. I 1983, for at tage et eksempel, forventedes køb af 100.000 tons korn og salg af 80.000 tons. Faktisk opkøbte direktoratet 350.000 tons og fik solgt 214.000 tons, og sådan er det gået hvert eneste år. Man har taget fejl hvert eneste år.

Gade (SF):

Jeg vil gerne sige tak for debatten, og selv om det ikke er den store enighed med SFs synspunkter, der har været fremherskende, tror jeg nok, man sammenfattende kan sige, at vi er kommet lidt længere med også over for offentligheden at få klarlagt nogle af disse problemer og også få peget på nogle af de løsningsveje, som skal til for at få nedbragt overskudsproduktionen.

Jeg vil godt sige til hr. Kent Kirk, at der jo kan være noget rigtigt i at sige, at der ikke findes en verdensmarkedspris, idet EF og USA via deres massive udpumpninger på markedet har fjernet begrebet verdensmarkedspris som et reelt begreb. Det kan der godt være noget om.

Men det fratager altså ikke Det Konservative Folkeparti for ansvar. Hr. Kent Kirk holder en tale her, hvor hovedvægten bliver lagt på, at nu skal vi løse problemerne ved at satse på eksportrestitutioner, altså EF-støtte til eksport ud af EF. Der kan godt skelnes, hvis man skal være meget saglig, mellem små restitutioner og meget omfattende restitutioner. Det forekommer mig ret absurd, hvis et så stort parti som Det Konservative Folkeparti mener, at det virkelig er fremtiden, og at det, man skal satse på, er, at vi skal fortsætte en politik med så kæmpestore restitutioner, som vi ser inden for f.eks. mælkeområdet med hensyn til Iran. Der er efter min opfattelse ingen kvalitativ forskel på, om vi sender produkterne i hovedet på ayatollahen i Teheran eller vi sender dem på lager og derefter sælger dem meget billigt til Sovjetunionen, og det mener jeg hr. Kent Kirk springer over i sin påpejning.

Venstres ordfører kom med en række kommentarer til omlægningen, og jeg hørte i virkeligheden også, at der blev sagt »økologiske produkter«, og hr. Larsen-Ledet var inde på det samme og påpegede, at der måske i EF er et marked, skal vi sige på 10 pct. Allerede i dag er der såmænd mange der mener at der er et marked på 10 pct. for økologisk dyrkede produkter.

Men så synes jeg da, der er én ting, denne sal skulle være enig om i stedet for at mistænkeliggøre hele projektet vedrørende økologisk drift, og det er, at der er et marked på 10 pct. i EF-landene, så skal dansk landbrug komme først, så skal dansk landbrug erobre det marked. Det er jo netop et marked, som er karakteriseret ved, at vi kan få højere pris på det.

Det kræver, at en række ting kommer på plads. SFs forslag til fremme af økologisk drift og støtte af omlægning er et forslag, som netop er strikket sammen til den situation, hvor en mærkningsordning betyder, at krumtappen er, at man kan lave også en eksportoffensiv på disse områder. Det håber jeg så vi bliver enige om, den dag vi kommer til førstebehandlingen af disse forslag.

Men jeg synes nok, at der i den tidligere debat i dag var tegn på, at så let kom det vist ikke til at gå. Dermed vil jeg så sige noget til hr. Erhard Jakobsen, som sagde, at vi ikke måtte kalde det her katastrofalt. Jeg har blot citeret EF-Parlamentets vedtagelse, når jeg bruger ordet katastrofalt. Det er jo ikke noget sandhedsvidne. Det er såmænd ikke engang sikkert, at de har tænkt sig godt om i EF-Parlamentet. Men i SF mener vi, det er katastrofalt.

Ikke fordi vi bruger denne sag til at sige, at EF er noget skidt, eller at EF er noget godt. Jeg kunne høre, at hr. Erhard Jakobsen og også Venstres ordfører havde lyst til at pudse glorien lidt og sige, at EF er godt. Jamen SF har ikke rejst en forespørgsel om, hvorvidt EF er godt eller skidt. SF har rejst en forespørgsel om EFs landbrugsordninger, om, hvordan vi får lagrene ned, og hvordan vi lægger landbrugspolitikken om.

I den forbindelse savner jeg et svar fra ministeren. Der kan godt savnes flere svar, men ét område vil jeg gerne have belyst. Det er, hvad der ligger i, at ministeren nu vil rejse miljøspørgsmål i EF. Hvad er det konkrete indhold? Hr. Bjørn Westh, som sammen